

GHIMPELUL

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU CAPITALA 50 BANI

Acastă fôia ese uă dată pe septemînă:

DUMINECA

Abonamentele se începū numai cu No. 1
13, 26 și 39.

Abonamentele se facū în Pasagiulū românū
No. 9 și 11, prin districte pe la corespondenți
sēū prin postă, trāmițēndū și prețulū.

UNŪ ESEMPLARŪ

PENTRU DISTRICTE 55 BANI

PREȚULŪ ABONAMENTULŪ

Pe anū, pentru capitală lei noui 24
Pe jumătate anū » » 12
Pentru districte pe anū » » 27
Pe șese luni » » 14
Pentru străinătate pe anū » » 37
Reclame și inserțiunī linia lei noui 20
Anunciuri, linia de 45 litere bani 50

Pentru abonamente, reclame și inserțiunī se va adresa la administrațiune.

A eșitū de sub tipar, și se află de vëndare în
Bucuresei la administrațiunea «GHIMPELUI» în
pasagiulū românū și la librăria Socec; prin districte
pe la tôte librăriile:

CALENDARULU "GHIMPELUI"

PE ANULU 1875

la acărui scriere și înfrumusețare aū contribuitū
peste 30 de inteligințe cu spiritulū și cunoscințele
lorū.

Acestū calendarū conține 11 și jumătate cōle im-
primate și 3 și jumătate litografice:

Peste 45 poesii alese, cea mai mare parte inedite
și de diferiți autori, din care multe umoristice.

Peste 20 articole în prosă, scene sociale, depin-
geri de caractere, deosebite studii, dintre care unele
curatū literare.

Parodiarea în sensū politicū a tuturū dīlelorū și
sērbătorilorū de peste anū și a unora din cāntecele
autorilorū celorū mai cunoscuți.

Uă bogată parte calendaristică, împreună cu târ-
gurile din totū cursulū anului și din totă țera.

Asemenea 24 gravuri, în litografiă, combinate de
mai mulți autori și desemnate cu multū gustū și
espresione de unulū din cei mai abili artiști în
caricaturī.

În fine mai multe pagini de anuniuri de dife-
rite categorii.

Prețulū unū esemplarū 2 lei noui.

NOUȚATI

La 30 Septembrie curentū, espiră tôte abona-
mentele pe unū anū începute cu No. 39 din 30 Sep-
tembrie anulū 1873. Asemenea espiră și tôte abo-
namentele pe 6 luni, începute cu No. 13 din 30
Martie acestū anū.

Totū-o-dată rugămū pe d-nii abonați alū cărorū
abonamentū espiră cu numerile notate să bine-vo-
iēscū a grābi cu reabonarea d-lorū mai de timpuriū
spre a nu suferi întreruperi în regulata espediere
a diarului. Sperămū că cu acastă ocaziune vorū co-
răspunde și la scrisorile ce li s'au adresatū fie-cărui
în parte în acestū scopū pentru care le mulțumimū
mai din înainte.

Pentru ultimă oră mai rugămū pe persoanele ce
ne datorēsă din trecutū a se grābi cu achitarea mi-
celorū sume ce ne datorēsă renunțāndū la rēnlū și
ne convenabilubbeiciū de a nu rēspunde scrisorilorū
ce li-se adresēsă care nu e pentru bărbații ce se

respectă. Căci nici într'o parte de lume nu se vede
atâtea reclame pentru plata abonamentelorū, ca la noi.

Cu atâtea rușinea e și mai mare cândū vedemū chiarū
pe vëndătorii cu fôia plāngēndu-se că nu'și potū scōte
datoriile du pe la unele persoane ce nu ținū comptū
de trista pozițiune a unū nenorocicū vëndătorū cu
fôia, cum este d. Iacobū Sofferū din Galați, care cu
tōtă misera sa pozițiune este esactū în achitarea
obligațiunilorū sēle.

Sperămū că nu vomū fi puși în trista pozițiune
a mai deschide *catastihulū Dracului*, spre a'ī trece
ca răi de plată.

Administrațiunea Ghimpelui.

LITERATURA CONTIMPORANA

SCRISORE

CATRE MARELE POETU "PARAPONISITU"

GRI-HO-GRAND-ZEVZECU.

Bucuresei, 13 Septembrie, 1874.

Domnule,

De mă mai cunosci sēū nu, după uă des-
părțire îndelungată, nu scū. Și eu pōte te-
ași fi uitatū dēca nemuritoarele dumitale o-
pere nu'mi arū fi deșteptatū curiositatea sē
te cunoscū. Dorința'mi amū implinit'o: te
cunoscū ca p'ua ciōră balțată. Eticheta cere
sē mă cunosci și d-ta, sēū mai dreptū, sē
mă recunosci. Suntū englesulū *Sir Kock*, ru-
dă cu *unchiulū* d-le, repositulū intru feri-
cure lord *Byron*. În fine, suntū acela care
te-a scāpatū de la mōrte cândū era sē te
ineci într'unū castronū cu papară de māmă-
ligă cu brānță!

Acumū mă cunosci, domnule. Înainte dēr
la ideia ce m'a îndemnatū sē'ți scriū.

Dupē ce te-ai rētacitū de unchiulū d-le,
Byron, încă micū și ne-putinciosū, — fisica-
mente vorbindū — mă gândēmū de multe
ori în ce parte a lumii te-o fi aruncatū va-
lurile nenorocirei omenesci, cândū, într'ua
dī, incremeniu de mirare citindū pe muri-
stradelorū Londrei, următoarele versari:

»Suntū nepotū alū lui *Byron*;
Vērū cu rēposati: *Dante*,
Șakspir, 1) *Petrarca*, *Newton* 2)
Și cu greculū *Ipsilante*!

Unchi imi suntū: vechiulū *Homer*,
Göethe, *Schiller* și *Burbake*;
N'așiu vestitulū *Molier*
Și cumātru kir *Prostake*!

Suntū omū mare, cu norocū
Și cu drepturi strămoșesci,
Ese ađi... suntū dobitocū
În Craiova-Bucuresei!...

(Semnatū) GRAND-ZEVZECU.

Ce e dreptū, domnule, citindū aceste ver-
suri, lacrimile'mi împăjejenară ochii, căci
mare'mi fu bucuria aflāndū țera și loculū
unde te refugiaseși, și mai cu osebire că
prin curgerea timpului deveniseși celū mai
strălucitū poetū alū secolului.

Plecaiu imediatū la Bucuresei sē te găsescū:
nu erai aci! Fuga la gazete după infor-
mații.

Pressa: articolū de fondū: „Roșii... ași!
nu e ce cautū eu! Mai la vale. „Din nă-
untru: *Don-Carlos*... nici aci!... Și mai
josū. A! aci e uă proclamațiā plină de *pa-
rapone*. E iscālita de elū:

»Roșilorū, vai de voi:
O sē vē ucidemū noi
Slugile de la ciocoi!»

Bravos! — imi dīsei — *Grand-zevzecū*, este
dupe ale-l-alte tôte și omū politicū. 'i-a
topitū pe roșii! Bre! bre! bre!...

Dērū... la naiba, bucuria mea nu ținū
multū, căci, de unde în proclamațiunea de
mai susū mi se părea că ești unū gigante
monstruosū de mare, cu puteri esorbitante
și mai presusū de tōtă lumea din țera asta,
următoarea poesiā *lirică*, — altmintrelea plină
de idei nalte și de simțiminte poetice, ge-
nerōse, — mă puse pe gânduri:

1) Schekspeare.
2) Newton

«Frunză verde barlaboiu,
Ađi suntú slugă la ciocoi,
Slugărescu ca unú calicú
Pe uă léfă de nimicu!
Of! of! of! plictisitu
Tristú și *Paraponisitu!*»

«Frunză verde lemnú stufosu,
Zbierú mereú fără folosú,
Căci drăcosulú de budgetú
Mănea-l'ăși friptú iarú nu fierú,
Imi dá numai unú merticú
Ca la unú prostú și calicú!
Of! of! of! amú năucitu
De tristú, *Paraponisitu!*...»

«Frunză verde și-uă alună,
Veđi-mé vai! lume bună,
Veđi-mi nutra gugumană
Și fă'ți milă și pomană
Și riđi péné te-í stramba
De dobitocia mea!»

„Grand-Zevzecú“

— Mai bine te spénduraí, domnule, de câtú se scrii uă așa poesie sublimă în nișce timpuri atâtú de critice! Mě înșelasemú ênsé pronunțându această exortațiune, căci unú necunoscutú imi aduse colecțiunea d-le de poesii inedite, și găsiú într'ênsa lucruri sublime, dumneđeiesci chiarú, care mă făcura să amú celú mai profundú respectú pentru d-ta!

Esti unú geniú! căci *degia* :

«Chiú! uf! iac'ășea!
Sărăcutú de maica mea,
Cátú mai suntú de oleoleo!
Trose! pleosc! aoledo!...»

este una din cele mai geniali produțiuni poetice din câte au esistatú și vorú mai exista în lume! Rime bogate, idei juste, imaginațiune fecundă, cadența măsurată cu măestrie: nimicu nu lipsesse din această operă spre a o ridica la nemurire!

Derú se trecemú înainte. Să citimú *oda* adresată amantei d-le, d-le *Grand-Zevzecú* :

«Esti frumósă ca uă zână,
Ca Naiada de fântână!
Esti uă dulce creatură
Cu sprincene, ochi și gură!
Frumusețe înđeită
Ca cireășea rumenită,
Te iubescú! Morú! Trone! oh! crac!
Dragă dá'mi unú bobirnac!...»

O! câtú este de dulce această poesie! ce expresiuni alese! se stilú elegantú! câtú este de frumósă! Lectorulú citind'o, simte fericea lumescă trecându ca uă purpură de azurú pe din'aintea nasului séu!

Esti nemuritorú ca uă curcă plouată, domnule, ți'o repetú!

Nu pricepú ênsé, cum ai pusú alături cu nișce *capo-d'opere*, viersuri ca acestea :

«O! animă pălită și sufletú dobitocú,
V'atú afumatú în mine ca pește batocú!
Noroculú e minciună : pe drumuri se găsesce
Iarú nu în buzunarulú aceluú ee muncesce!»

Aceste versuri, destulú de sensibile și filosofico-morale, mai bine le punéi într'ua *tragedie* de câtú în colecțiunea de poesii postume. Afară d'acésta, ele suntú cu multú inferioare aceluora ale lui Caraslova din Do-bitoceni, căci iată cumú știa elú se reprezintă ideea norocului, pe care credú că 'i-ai plagiat'o :

«Noroculú la șioreci și pisici se găsesce,
Iarú la *alte păseri* precumú se nemereșce!»

Ceia ce'mi a atrasú mai cu deosebire atențiunea la Musa Dumitale!

«Musă, musă și iarú musă,
Lasă-te pe a mea busă,
Ca se potú cu dibăcie
Să trântescú uă poesiă :
Aferim! hi! iú! ho! buf!
Tótă véra e zăduf!
Iarú iarna, clantú! clantú! clantú!
Dintii sună ca unú sfantú!...»

Nici dracului nu 'i arú fi datú prin gândú se facă o așa poesie! De unde naiba le mai scoți domnule?

Esti unú birbon!

Apoi, cândú este poesia descriptivo-elegico-filosofică de mai la vale, le-a pusú moțú la tóte :

Cu nasulú suntú în ventú,
Cu ochii în pământú,
Privescú negrulú mormentú,
Și d'aia eú totú cantú,
Căci vorba e cuvântú!
Și omulú dobitoc
E fêră de noroc!
Și omulú iscusitú
E *Paraponisitu!*
Érú viulú meú amorú,
Mě face ca să morú!

O! domnule, sunt gelosú de strălucirea ce ai datú numelui dumitale, prin produțiunile sublime din cari citii câte-va în trecátú.

Literatura contimporană, simția necesitatea esistenței unui talentú ca alú dumitale care s'o susține; te-ai opritú cu voioșie, 'i-ai datú uă direcțiune nouă; ai 'nălțat'o: esti fericitú ca unú cartofú coptú în spuză!

Ca politică, ai versuri satirice fără comparațiune muscătoare; ca literatú, laurii glorioși ai nemurirei stau spândurați d'asupra capului dumitale, gata să te împodobescă!

Esti bunú, nobilú, mare virtuosú!

Cine dracu te-a pusú însé, să te puí sub protecțiunea *argintarului* d-lui Vlădoianu?

Nu care cum-va pentru că elú are diploma de *licențiatú* alú facultăței din delú de la Văcăresei, și pentru că dumnéta ai meritulú de nepotú alú lui lord Byron și rudă alú tuturorú scriitorilorú mari, v'atú asociatú ca se faceți causă comună cu muceniculú budgetú?

Déca o fi așa, bine v'atú potrivitú!

Înțelegi, domnule, că nu potú să mă 'ntindú mai departe cu scrisórea mea fiindú deja destulú de lungă. Când timpulú și împrejurările imi vorú permite, voiú căuta să te găsescu spre a'ți spune în persónă simțimintele de înaltă considerațiune ce 'ți portú.

Pên' atunci,

Rémăi sănétosú
Mare caraghiosú!

Cu smerită supunere,
Sir Kock.

APELŪ LA AI MEI

Voi, cari n'avéți gândú de carte
Și pe cari v'amú învățatú
Să scriți stihuri deșelate,
Cum nu s'a mai arătatú!...

Voi, pe cari, cu plăcere,
V'amú ciracladirisitu,
V'amú unsú buzele cu miere,
Dându-ve ce n'atú gânditú!...

V'adunați, ađi, lêngă mine,
Și uă odă imi turnați,
Fiá réu séu fiá bine,
De-asta grijá nu purtați!...

E destulú să fiá scrisă
Unú rîndú mare-altulú maicú
Metrica? .. E-uă vorbă đisă,
De-a fi séu nu, nu-í nimicu .

Rima? ... nu prea e la mođă
E totú vorba, sbórá-in ventú...
Voescú derú ca-in acea odă
Să vedú forța de cuvântú, .

Căci cuvântulú e puterea
Pe-astú pământú intunecatú...
Prin cuvântú rupseiú tăcerea
Și-ajunseiú ce n'amú visatú..

Acei cari, în nesimțire,
Comitú, ca voi, nerođii,
Fiți siguri, aú să v'admire
Cândú veți face la prostii!..

Caraghiosí, la lucru déră
Și uă odă imi turnați;
Căci, de nu, vé daú afară
Din postulú celú ocupați!..

Điceți-mi cá suntú omú mare
Cu talente mií de mií,
Cá amú fostú și suntú în stre
Sá nu comitú la prostii!...

Cá posedú multă sciință
La ori-ce-oiu fi întreatú,
Cá amú chiarú bună voință
Să-o comunicú ne-încetatú...!

Și ca dreptú proba, la fine,
Cu glasú mare să arătați,
Cá-ați fostú discipulú la min
De sunteți așa 'nvéțați!...

Leibsky.

UĂ PREDICĂ

Cuviosulú părintele Drăganú ot Vașca și Teleormanú, auđindú că preoții cari vorú *conducú* turmele, — fie chiarú cu toroipanulú a cuvioșia sa, — trebuie să ție câte-unú discursú dumnecalú, îi veni și cuvioșiei seles gustulú acesta.

Deci, în una din sfințele Dumieci, se urcă în amvonú, și, adresându-se la fii sei afletesci, începu să rostescă:

Mielușeiú meí și oițele me! Ași vrasé vé știú unú discursú câtú se póte mai lungú, érá uscăciunea gótoluiú care cere rēcorélă, mă silesc sé'lú scurtezú.

Imi voiú împărți decí predica întreai puncte de căpeteniă.

Punctulú întâiú, ilú înțelegú eú, cá voi núlú înțelegeți.

Punctulú alú doilea, ilú înțelegți voi éru eú núlú înțelegú.

Punctulú alú treilea, este neînțesú și de voi și de mine.

Punctulú întâiú, pe care eú 'lú înțelegú érá voi núlú înțelegeți, este cá, s'arú cuven, ca păstorú ce vé suntú, se'mi înlesniți, cu a vóstri cheltuială, rēcoréla gótoluiú care mă arde necurmitú.

Punctulú alú doilea, pe care lú înțelegeți voi, érá eú núlú înțelegú, este opiniuneace v'o totú exprimați cá, nu séde bine unú păstorú a'și totú rēcori gótolú.

Punctulú alú treilea pe care núlú înțelegú nici eú nici voi, este sânta noastră Evanglie de ađi, care sé fie în ajutorú și voué și mie, acumú și pururea și 'n vecii vecilorú, aminú!

NU MAI VINU!..

Unú visú avuiú dulce și m'a delasatú,
Cu elú veselie-mi sboru-í 'și-aluatú!..

Rondunica 'n tómnă, plécă, déi ér vine
La-ale primăverii invităriú divine;

Veselia mi însu și cu visul meu,
Nu mai vin... din contră, să totu ducă mereu!...
(Fôia Societății Renașcerea) G. Muțescu.

LUPTA LA PUNGA

Da, domnilor, luptele anunciate cu atăta emfasă de d-lu *Suhâr* seu *Suhr*, și executate în câte-va rânduri, după mine unul, nu sunt, ni-i mai multă nici mai puțin, de câtu nisce dibace *lupte de pungă!*

D-lu *Suhâr*, scia cumu să câștige. Unu afișu cu litere câtu rôta carului, este d'ajunsu spre a face pe inocinții cetățiani, nobili seu calici, ai capitalei, să se grăbescă a plăti tributulă amuzării în grajdurile d-séle.

Cându pantomimele, gimnastica și celelalte comicării nesărate și usate cu desăvârșire, nu mai puteau da produsulă asceptatū, trebuia neapăratū să se inventeze ce-va nou, atrăgătorū.

Lupta la pungă d'erū, căci, pênă a ajunge să golesci punga cui-va, trebuie să te lupți cu celū mai bunū mijlocū ce putea produce beneficii autorului ei. Trebuia numai uă formă: unū *necunoscutū mascatū* și unū pseudominū potrivitu pe talia unei persoane distinse. Lucrurile arangiate de minune în acestū sensū, lupta la pungă se ncepe: *necunoscutulū mascatū*, trântesce necontentitū pe luptătorulū *Doublier*, d'erū... remâne totū *necunoscutū!*

Victoria e a d-lui *Suhâr!*...

Ne permitemū acumū a face uă întreba-re: Ce părere are onor. poliție despre aceste *mistificațiuni*? Reușit'a să cunoscă pe *necunoscutulū*? Credemū că da, căci dumniei are dreptulū și d'etoria, nu numai d'a urmări pe cei ce umblă deghisați pe strade, d'erū și d'a apăra societatea de *gheșefuri*. Și, pentru că credemū astū-felū, o'ntrebămū: d'eca *necunoscutulū* este unū omū de bună condițiune, de-ce nu 'i mai permite a merge să se lupte? d'eca nu, pentru ce 'i a permisū pên'acumū?

O rugămū pe onor. și slăvita autoritate să bine voescă a ne da aceste esplicațiuni ca să scimū ce trebuie să credemū despre *lupta la pungă!*

Cocris

PLANGERILE COPILEI

(după SCHILLER)

Negurele se adună, selba de stejari mugesc,
Unda geme și să plânger, și uă copilă tristă stândū,
De pe malū, în nôptea sumbră, spre cerū ochi' și așintesc,
Și-aste vorbe dureroșe le pronunță lacrimândū;

«Adi iubitu'mi nu mai este, fără elū ca pe-uă ruină,
«Trecū cu fruntea inclinată, pe acestū negru pământū:
«In vanū lacrimi pe faciă-mi, in vanū peptulū meu suspinā,
«Căci suspinulū nu deșteptă pe acei ce nu mai suntū!...

«Dumneđū alū bunătății și de mine 'ți adu-aminte,
«Căci destulă e durerea ce ncercaii in viața mea!..
«De-astă perdere fatală, mă consolā a totū putinte.
«Căci l'acastă consolare nu voiescū a renunța!...

Multū nu trece, și uă voce 'i răspunde n depărtare:
Da, suspinulū nu deșteptă pe acei de-aū trepasatū...
Și de vreī in astā lume să găsesci uă consolare
Trebuie să plângi amorulū, să plângi timpū ce-aū sburatū!
(Fôia Societ. Renașcerea) G. Muțescu.

GHIMPIȘIORI

D. Toma Bagdatū, intr'o corespondență a sa, publicatā in *Reforma*, ne spune că d. Năiță Popescu ce 'i mai d'ice între intimi, și haptel ghevesilū, arū fi pațitū alageua, adică arū fi fostū prinsū ca furū de acte

publice de către procurorile din Focșani. Noi credemū din contra. N'o va pați de locū d. Popescu; d'eca va fi cine-va care s'o pață, apoi de sigurū nu e altulū de câtū d. procurorū, care a ndrăsnitū să constate abuzurile prefectulū de Râmnicu-Sărătū, precum o pați și d. Opreanu cu prefectulū de Putna, nu mai pucintū o va pați și D. Bagdatū care nu lasă in pace pe prefecti să și facă obiceiurile.

Adică-te ce-o fi vrândū d. Bagdatū, să ne arate spuindu-ne că prefectulū Popescu e prinsū ca hoțū? Ore nu scie d-sea precum scie totā lumea că acestū casū nu e o excepțiune, ci o generalitate precum a afirmatū însuși d. Catargiu? *Suntū toți ca unulū, fătulū meu, sub acest regimū.*

*

De multă dragoste ce are alegătorii către guvernū, nici nu voiescū a se mai duce la alegeri, astū-felū că a ajunsū a'i chema cu toba ca la falimente, seu ca la exerciții militare, mai cu sémă adi cândū se crede prin unele regiuni, in risū, că toți cetățenii suntū militari fără pusei de si numai pe chârție. Astū-felū se vedū la 2 ale curentei in Mizilū unū toboșarū chiamândū pe alegătorii pentru a doua-đi spre a alege pe primarū, și din ordinulū unui locotenentū, pe care 'lū lua lumea dreptū unū telalū.

Ș'apoi să mai d'ică lumea că regimulū nu e iubitū și vrednicū de iubiții s'ei guvernati?!

*

La Giurgiu, aplicarea legi comunale merge de minune, nici că se pôte mai bine, și mai nemeritū. Art. 84 din acēstā lege jōcă tontoroii de bucurie. Iatā unū exemplu:

Dupe legea și regulamentulū regiei monopolului de tutunū, tôte contravențiunile se aducū la ndeplinire de către primarii.

D. Scurtu, care in mai multe ocaziuni s'a ilustratū in destul in proptirea guvernulū, meritā să fie recompensatū multū mai bine de cumū fusese gratificatū de curțile de apelū și de casațiune ca să stea la racore din cauza devotamentului ce arătase in alegeri, și ast-felū fiindū ilū făcu mare aginte alū regiei din districtulū Vlașca cu reședința in Giurgiu.

D'erū acestū micū postū ne-fiindū indes-tulătorū pentru o mutrā așa de simandicōsă, ca a sa, interveni și popa Draganū cu blagoslovenia sa pe lângā aceia a lui Muratū Efendi, și din chiarū seninū ilū vedemū pentru fericirea Giurgiuvenilorū, ajutorū de primarū, pênē la întorcerea cumatrului din voiagiū, cândū ilū va botesa popa cu rangulū de primarū, cumū botezā și caftani și Bătrânulū Mavrogheni pe magarulū seu cu rangulū de megas postelnicos.

Și așa fiindū interesele comunei cu guvernulū și regia potū prospera și pungile contribuabililor potū sughița, unde mai pui respectulū legilerū ca in sânulū lui Avramū.

Fericiți giurgiuveni, căci a vōstrā e mântuirea.

Se află de vândare la tôte librăriile:

CARTA CAILOR FERATE ROMANE

cu legăturile lorū cu statele vecine, cu tôte regulamentele și tarifele complete privitoare la Exploatarea Căilorū Ferate pentru tôte liniile Române, cum și ale Statelor învecinate.

Acēstā Chartā a Căilorū Ferate, completatā cu tôte necesarele, este indispensabilă oricărui Comptoirū

Comercialū, Biurourī, Cancelariī și mai ales Voyagiurilorū.

— Format Album, imprimatā in 4 culori, costā numai 2 lei 50 bani.

NB. Amatoriī de mai multe esemplare se potū auresa la Litografia-Junimea, Calea Mogoșoi No. 21, care va acorda unū rabatū favorabilū, per comptantū, adică la 10 esemplare 20%; la 25 es. 25%; și la 50 es. 30%.

BIBLIOGRAFIE

A eșitū de sub presă și se află de vîndare la tôte librăriile din țeră, următorele scrieri interesante și pe care le recomandămū publiculū:

DIN

SCRIERILE UMORISTICE ALE LUI I. V. ADRIAN

Conținândū materiile următore:

1 N'arr parale. 2 Omū de trebă. 3 Facemū treburī. 4 Se vorbim. 5 Comediī omenesci. 6 Istaria oulū. 7 Echou. 8 Creațiunea femeei dupe Mitologia Rabinilorū. 9 Reflexiuni supte dintr'o butilie de vin. 10 Potulache Slujbulescu.

Prețulū unū esemplarū 1 leū 20 bani.

TEATRU ROMÂNŪ

Compania dramatică represintatā de d. M. Pascaly.

Incepe repetițiunile s'ele Duminecā la 15/27 Septembre.

Toți membrii suntū anunțați se vinā se ncepā studiile.

Elevii și elevele cari aū fostū in companiā și alții noui cari dorescū a se inscrie, suntū invitați a veni de la 11—3 câtū și de la 6—9 p. m.

Piesele gata a se pune in studiū suntū:

NERUȚINAȚIȚI, comediā de caractere actuale, in 3 acte.

SECATURELE, comediē in 3 acte.

DOCTORULU FARA VOIA LUI DUMNEDEU, comediē in 1 act.

ORFANII REGIMENTULUI, comediā-dramā, in 2 acte.

SORELE DEMOCRATIEI FRANCESE, dramā, in 5 acte.

Represintațiunile vorū incepe in luna lui Septembrie. — Spectaclele se vor juca in sala care se va anunța prin programā.

Causele cari aū provocatū ucetătā procedere se vorū espune in ședința publicā, care se va ține in salā particularā.

M. Pascaly.

A eșitū de sub tipar:

LEGENDE

SEŪ

BASMELE ROMÂNILORŪ

ADUNATE DIN GURA POPORULUI

SCRISE ȘI DATE LA LUMINĒ

de

Unū culegătorū-typographū

Partea II.—Fascicula I.

Prețulū 1 fr. 50 b.

Depositulū se află la Typografia Laborat. Români.

*

A eșitū de sub presă și se află de vîndare la tôte librăriile din Capitală, recomandându-se atenziunei publice:

BOIERII ȘI CIOCOI

Comediē in 5 acte. (1840-1846)

de

Vasile Alesandri

Dedicatā d-lui M. Cogălniceanu.

A eșitū de sub presă și se află de vîndare la tôte librăriile din țeră, următorele scrieri interesante și pe care le recoman-dămū publiculū:

Typographia Al. A. Grecescu, Piața Teatrului, No. 4.

Totul hoțului se teme de hoți, și totu revoluționarului de revoluțione, și eu care am fost, sunt și voi fi revoluționar nu voi suferi revoluțiunile fără ale face eu, ca să se ducă pomina de marele cantaragi.

In lături, că vă trimitu la dubă; ce nu cunosc eu că sub-masca doliului și a cununilor stă ascunsă revoluțiunea?

Astâmpărate, domnule monopolu, și lasă-mă bucată ce 'mi-ai luat din gură.

— Totul este al meu și nimic al tău!

— N'a jupănu monopolu, uite așa am să 'ți fac cându mi-o veni bine, că destul de cându me totu schingiunesci.